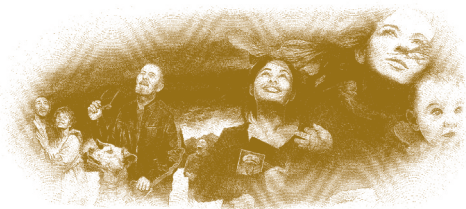

Hogyan várakozzunk?

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Máté 24:35-25:46; János 4:35-38;
1Korinthus 3:6-8; Jakab 2:14-26; 2Péter 3; Jelenések 21:1-4

„Az igyekezetben ne legyetek restek; lélekben buzgók legyetek; az Úrnak szolgáljatok. A reménységben örvendezők; a háborúságban tüőrök; a könyörgésben állhatatosak; A szentek szükségére adakozók legyetek; a vendégszeretetet gyakoroljátok” (Róm 12:11-13).

Az 1906-os San Franciscó-i földrengést megelőzően Kaliforniában lázas tevékenységet folytattak San Francisco és Oakland hetednapi adventista gyülekezetei. A tagok rendszeresen látogatták a betegeket és a nélkülözőket. Otthont kerestek az árváknak és állást a munkanélkülieknek. Ápolták a betegeket és házról házra járva tanítottak a Bibliából. Keresztény irodalmat terjesztettek és sorozatokat tartottak az egészséges életmódról. A Laguna utcai ház alagsorában iskolát is fenntartottak. Otthont nyitottak munkásembereknek, akik között egészségügyi missziót is végeztek. Egészséges élelmiszereket forgalmazó bolt és vegetáriánus kávéház működtetése is szerepelt a tevékenységeik között. A helyi kikötőben hajós missziómunkát indítottak, a lelkészek pedig időről időre sorozatokat tartottak a városok nagy előadótermeiben.

Ellen White úgy nevezte ezeket a gyülekezeteket, hogy a két „méhkas”, a tevékenységük nagy örömmel töltötte el (*Advent Review and Sabbath Herald*. 1900. júl. 5.). Milyen remek példa ez arra, hogy mi mindent kellene tennünk a második adventet várva, és mi mindent megtehetnénk! Urunk hamarosan visszatér, ezt tudjuk. Számunkra a döntő kérdés az, hogy *Mit teszünk, miközben várakozunk?* Sorsunk a válaszunktól függ!

MIKÖZBEN JÉZUST VÁRJUK

A tanítványok gyönyörködve nézték, amint a nap fénye megcsillan a templomon, csodaszép látvány volt. Jézus a keresztény egyházra a közeljövőben váró dolgokra, valamint az idők végére akarta a figyelmüket irányítani, ezért burkoltan közölte velük a valóság egy részét: „*Látjátok mindezeket? Bizony mondom nektek: nem marad itt kő követ, melyet le ne rombolnának*” (Mt 24:2, ÚRK). A tanítványok erre döbbenetesen kérdezték: „*Mondd meg nekünk, mikor lesznek meg ezek, és mi lesz a jele eljövetelednek és a világvégének*” (3. vers, ÚRK)? Mt 24:4-31 verseiben Jézus elmondta, hogy mire számíthatnak, mi minden bontakozik ki a világban visszajövele előtt.

A jelekről szólva Jézus figyelmeztetett: „*De még ez nem itt a vég*” (6. vers). „*Mindez pedig a vajúdás kinjainak kezdete*” (8. vers, ÚRK). A tanítványok kérdésére adott közvetlen válasz pedig a 14. versben hangzik el: „*És Isten országának ezt az evangéliumát hirdetik majd az egész világon, bizonyosságul minden népnek, és majd akkor jön el a vég*” (ÚRK).

A Mt 24:1-35 szakaszában foglalt beszéd készlet, hogy vegyük komolyan a jeleket, viszont Jézus arra is rámutat, *hogyan kell várnunk „a világ végére”* (Mt 24:3). Más szóval, nem csak ölbe tett kézzel ülünk és várjuk a visszatérését, mint ahogy a buszmegállóban üldögelnénk, amíg be nem gurul a busz. Nem! Rengeteg feladatot kell ellátnunk az Úr második adventje előtt.

Olvassuk el Mt 24:36-25:46 szakaszát! Mindegyik példázat arról szól, hogy mivel kell Isten népének foglalatoskodnia Jézus második adventjére várva. Foglaljuk össze a lényegét annak, amit itt mond nekünk az Úr! Majd kérdőre kell fogunk önmagunkat - úgy egyénileg, mint közösségileg: *Mennyire követjük az Úr utasításait, amelyeket ezekben a történetekben adott?*

Jézus ebben a részben arra kezdte figyelmeztetni a tanítványait, hogy miképpen várják a visszajöttét az igazi követői. Ez alatt az idő alatt Jézus tanítványai mindig készen állnak. Szeretetet, gondoskodást, tiszteletet tanúsítanak egymás iránt, míg váraкоznak. Éberek maradnak, előre készülnek, saját lelkiállapotukért felelősséget éreznek. Megsokszorozzák a eszközeiket, amelyeket Isten adott a kezükbe, befektetik Isten művébe úgy a talentumaikat, mint a pénzüket, szerető Uruk igaz jellemét tisztelve gondot viselnek még a „legkisebbekről” is.

ÉBREDÉS ÉS REFORMÁCIÓ A VÁRAKOZÁS KÖZBEN

Foglaljuk össze 2Péter 3. fejezetének az ébredésre és a reformációra vonatkozó tanításait! Hogyan kapcsolódnak ezek a versek az egész negyedév során tanulmányozott témához?

Istennek az a vágya, „*hogy mindenki megtérésre jusson*” (2Pt 3:9). Mi nem végezhethjük el a Szentlélek munkáját, vagyis nem mi vezethetjük el az embereket a megtérésre, Isten azonban arra kér, hogy vigyük el a megváltás üzenetét, amit ha elfogadnak, megtérésre jutnak. Egyháztagként nekünk is fontos, hogy a mi hozzáállásunkat szintén a bűnbánat jellemezze. Az ébredés és a reformáció folyamatának része a megtérés. Az ébredés azt jelenti, hogy új életre kelünk, megújulunk, Isten helyreállít. A reformáció átalakulást fejez ki, megreformálást – új teremtés leszünk (2Kor 5:17). „Népünknek a szentségben való megújulásra van a legnagyobb és leégetőbb szüksége. Az erre való törekvést kell elsődleges munkánknak tekintenünk” (*Szemelvények Ellen G. White írásaiból*. 1. köt. Budapest, 1999, Advent Kiadó, 115. o.)! A tegnapi részben a várakozás hogyanjára vonatkozó szakaszok az ébredés és reformáció feltételeit és következményeit érzékeltetik. Például mind a tíz szűznek fel kellett ébrednie álmából (Mt 25:1-13). A balga szűzeknek arra lett volna szüksége, hogy nagyobb teret engedjenek az életükben a Szentléleknek. Amikor az ember megalázza magát, önző énjét megöldöklí, önzetlenül imádkozik, tanulmányozza Isten Igéjét és szeretettel beszél is róla, mint ahogy szeretetteljes cselekedeteivel is kifejezésre juttatja, egyre jobban be tudja tölteni a Szentlélek a késői eső erejével. Ezzel együtt az is lehetséges, hogy órák hosszat tanulmányozzuk a Bibliát és továbbra is önzőek maradunk! Megeshet, hogy valaki imádkozik az ébredésért és a késői esőért, de önzően csak saját magára gondolva. *Az ébredés mindig másokkal való önzetlen törődésre vezet.* Amikor az ember betelik Szentlélekkel, szenvedélyes, missziós szemléletű, a szolgálatra összpontosító tanítvánnyá alakul át. Ébredésre és reformációra van szükségünk az imádságainkban, a bibliatanulmányozásunkban, abban, ahogy a Szentlélek áldásáért, a késői eső bőségéért fohászkodunk. Egyházunknak azonban a hozzáállás és a módszerek tekintetében is szüksége van az ébredésre, a reformációra. Ébredés és reformáció kell abban is, ahogyan a „legkisebbekhez” viszonyulunk, a tetteinkben. Az egész negyedév során ezekre a kérdésekre összpontosítottunk.

Hogyan védekezhethünk az önelégültség ellen, ha Jézus második adventjére gondolunk? Vagyis az évek múlásával hogyan lehetünk mindig tudatában annak, hogy Urunk hamarosan visszatér?

AZ EGYHÁZ MISSZIÓJA A VÁRAKOZÁS KÖZBEN

Hogyan foglalják össze Jak 2:14-16 versei, hogy kik is vagyunk valójában és mi a létünk célja?

A vasárnapi részben szó volt róla, hogy a tanítványok a templom épületének szépségére mutattak. Jézus azonban az abban imádkozó gyülekezet állapotára irányította a figyelmüket, valamint arra, hogy mi a küldetésük a vége felé siető világban. Tény, hogy a gyülekezet a misszióért létezik, és nem fordítva!

A Hetednapi Adventista Egyház misszióját a Generál Konferencia *Működési szabályzata* (A 05) így fogalmazza meg: „tanítvánnyá tenni az embereket minden népből, hirdetni az örökkévaló evangéliumot [Isten országának evangéliumát (Mt 24:14)] a Jel 14:6-12 szakaszában található hármias angyali üzenet összefüggésében, arra vezetve az embereket, hogy személyes Megváltójuknak fogadják el Jézust, csatlakozzanak maradék egyházához, tanítványként szolgálják az Urat és felkészítve őket Jézus közeli visszatérésére.” A küldetésünk végzésére javasolt módszerek a prédikálás, a tanítás és a gyógyítás. A „Gyógyítás” részben ezt írja a *Működési szabályzat*: „Az ember egész lényének jólétét célzó bibliai elvek megerősítéseként elsődlegesnek tekintjük az egészségmegőrzést, a betegek gyógyítását, és a szegényekért és elnyomottakért végzett szolgálatunkban együttműködünk a Teremtővel a helyreállítás könyörület munkájában.” A negyedévi tanulmányunk elején azzal kezdtük, hogy Jézus helyre akarja állítani a képét az emberben. Erővel kíván felruházni bennünket, a követőit, hogy a környezetünkben teljes körű helyreállító munkát végezhesünk, mint az Ő eszközei. „A világnak ma is szüksége van arra, amire ezerkilencszáz évvel ezelőtt volt – Krisztus megismerésére. Nagy reformációs munkára van szükség, és csak Krisztus kegyelme által lehet véghezvinni a fizikai, szellemi és lelki helyreállítást” (Ellen G. White: *A Nagy Orvos lábnymán*. Budapest, 1998, Advent Kiadó, 91. o.). Egy előadás után, amiben Jézus szolgálati módszeréről volt szó, mint ami a végidei egyház számára modell és misszió is, egy gyülekezeti tag a következőt mondta: „A világnak ezen a részén mi általában nem viszonyulunk túl nyitottan az új gondolatokhoz és az új módszerekhez. Azonban amit ezen a héten hallottunk Jézus szolgálati módszerének követésével kapcsolatban, az valójában nem is új dolog! Régi, csak mi feledkeztünk meg róla.”

„...*halott a hit is cselekedetek nélkül*” (Jak 2:26, ÚRK). Milyen szorosan kapcsolódik össze a hit a cselekedetekkel? Felmértük már ennek a valóságát? A tettek hogyan erősítik a hitet?

KÉSZÜLNI A VÉGSŐ ARATÁSRA A VÁRAKOZÁS KÖZBEN

Amikor Jézus Isten országáról tanított, a földművelés körébe tartozó kifejezéseket, példákat használt, amint az 5. tanulmányunkban is kitértünk rá. Megállapítottuk, hogy a földművelés nem csupán egyetlen esemény, inkább türelmes *folyamat*. Rendszeresen ismétlődő ciklusok, amelyek bizonyos szakaszokból állnak. Különböző embereknek más-más időben eltérő feladatokat kell ellátniuk. Nyitottá kell válnunk a Szentlélek vezetése és Isten gondviselése előtt, hogy az Úr megfelelőképpen felhasználhasson a talaj-előkészítés, plántálás és aratás folyamatában.

Milyen képet használ Jn 4:35-38 szakasza? Ezek szerint hogyan kell munkálkodnunk?

Tény, hogy nem látunk az emberek szívébe. Nem tudjuk azt sem, mit végez az életükben a Szentlélek. Amikor ránézünk egyesekre, talán azt gondoljuk, hogy még hosszú utat kell bejárniuk, mielőtt készen állnának a „betakarításra”, pedig csak valakinek készítenie kellene őket a Jézus melletti döntésre. Minden egyes ember szívéért és elméjéért dül a küzdelem, és Isten arra szólít, hogy segítsünk az embereknek Őt választani.

Mi az üzenete 1Kor 3:6-8 verseinek a misszióval kapcsolatban?

Pál a maga módján ugyanazt mondja el itt, amire Jézus utalt az előző példával. A missziómunka a földműves munkájához hasonlítható. Talán nem ugyanazt a munkát végezzük mindannyian, de amit mi teszünk, az is lényeges része a misszióknak és a lélekmentésnek. Isten különféleképpen használ fel bennünket, végeredményben azonban egyedül Ő az, aki bárkit is megtérésre vezethet.

Hogyan tanulhatunk alázatot és hálát, bármilyen szerepet is kaptunk Istentől a másokért végzett szolgálat folyamatában? Miért nagy kiváltság, hogy szolgálhatunk?

szeptember 22.

AMIKOR A VÁRAKOZÁSNAK VÉGE LESZ

Az angol író, Charles Dickens egyik művének a címe: *Két város regénye*, a két város London és Párizs. Bizonyos értelemben azt is mondhatnánk, hogy a Biblia is két város regénye: Babilon és Jeruzsálem története.

Jel 14:8 versében és Jelenések 18. fejezetében János apostol Babilont mutatja be, ami a démonok és az ördögi lelkek lakhelye. Lelki paráznaságra csábított minden népet. A sorsa már megpecsételődött: „*leomlott a nagy Babilon*”. A gonoszság, hitehagyás és Isten elleni lázadás jelképévé lett város egy nap végső vereséget szenved és elpusztul.

Babilonnal szemben viszont hogyan áll előttünk az Új Jeruzsálem Jel 21:1-4 verseiben?

A másik város a Szent Város, az Új Jeruzsálem, amit Jelenések 21-22. fejezetei írnak le. Ez a város ad otthont azoknak, akik a Vőlegényt választották, Sátánnak és követőinek önzését és lelki paráznaságát elutasítva. A megváltottak Isten kegyelméből megtartották a parancsolatait és Jézus hite tükröződik rajtuk (Jel 14:12). Türelmes kitartásuk és a jézusi szolgálat készséges végzése már földi életük idején is a menny előízét biztosította számukra. Jézusba vetett hitük által üdvösséget nyertek. Egyedül Krisztus igazsága tette őket alkalmassá a mennyre. Gondot viseltek a „legkisebbekről” is (lásd Mt 25:40), ami üdvözítő hitük külső megnyilvánulása volt.

A Bárány vére által (Jelenések 5. fejezet) az egyház szerepe a könyörületből fakadó helyreállítás után már az örömteli ünneplés lett (lásd Jel 5:13-14). Abban a boldog és szent városban „*az Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak*” (Jel 21:4). Helyreállt az igazi béke. Megtörtént Isten képének teljes helyreállítása: szellemileg, lelkileg és fizikailag is. A nagy küzdelem véget ért. „Élők és élettelenek – a legparányibb atomtól a legnagyobb csillagig – tökéletes szépségükkel és felhőtlen boldogságukkal hirdetik, hogy Isten a szeretet” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 578. o.).

Olvassuk el Jel 22:21 versét! Hogyan foglalja össze a Biblia utolsó verse hitünk egészét?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Mt 5:16; Kol 3:17; Zsid 13:15-16

Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó, „Az Olajfák hegyén” és „Legkisebb atyámfiai” c. fejezetei, 531-547. o.

Jézus elmondta, hogy visszatérése előtt milyen jelei lesznek a világ végének. Nem számíthatunk kellemes dolgokra! Háborúk, háborúk hírei, járványok stb. Sokan a temérdek gonoszságra hivatkozva utasítják el Istent, és ahogy közeledünk a vég felé, bőséggel találnak kifogásokat. Éppen ezért egyre fontosabb, hogy Isten népe, mi, akik a követőinek valljuk magunkat, valóban az Ő jellemét tükrözzük a világnak, és így jobban megláthassák az emberek, milyen is valójában Isten. „Ha megaláznánk magunkat Isten előtt, kedvesek, udvariasak, szerető szívűek és könnyörületesek lennénk, száz megtérő fogadná el az igazságot ott, ahol most csak egy” (Ellen G. White: *Testimonies for the Church*. 9. köt. 189. o.). Milyen egyszerű, mégis sokatmondó üzenet ez a miszsiómunkát illetően! Isten azt várja el Jézus második adventjét váró egyháza tagjaitól, hogy életükkel és szavaikkal hirdessék a teljes evangéliumot! Szánjuk oda önmagunkat és mindenünket az Úr művére! Szeressük, tiszteljük az embereket és törődjünk velük! Tárjuk ki a szívünket a Szentlélek teljes áldása előtt! Az ilyen bizonyágtételt a világ összes érve sem közömbösítheti.

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Milyen különbségeket nevezhetünk meg a két városban, a „Babilonban”, ill. a „Jeruzsálemben” való élet között? Melyek a főbb különbségek? Vagyis hol találjuk a fő különbségeket? Hogy néz ki a két város? Kik laknak bennük?
2. A keresztények számára nem az az igazi kérdés, hogy „Van-e szerepe a cselekedeteknek a keresztény hitben?” Természetesen van. Inkább ez a kérdés: „Ha a cselekedeteink nem üdvözíthetnek, akkor mi a szerepük a keresztény hitben?” Hogyan válaszolhatunk erre a kérdésre, különösen a misszió szempontját figyelembe véve?
3. Hogyan kell várnunk Jézus visszajövetelére? Mi mindent teszünk, ami bizonyítja, hogy hiszünk Jézus visszajövetelében? Miért élünk más-ként, mint azok, akik nem hisznek a második adventben?

A KORAI ÉS KÉSŐI ESŐ

„Ti is, Sionnak fiai! örvendeztetek és vigadjatok az Úrban, a ti Istenetekben; mert megadja néktek az esőt igazság szerint, és korai és kései esőt hullat néktek az első hónapban” (Joel 2:23).

„A Lélek kitöltetése az apostolok idejében »a korai eső« volt, és dicsőséges volt annak eredménye. De a késői eső kiadósabb lesz...

A lelki kegyelem rendkívüli kiárasztását viszont arra az időpontra ígerte Isten, mely megelőzi a világ aratásának befejezését, mely előkészíti a gyülekezetet Jézus eljövetelére. Az Írás a Léleknek eme kiárasztását a késői eső hullásához hasonlítja...

Mielőtt Isten utoljára látogatná meg ítéletével a földet, az Úr népe között olyan lelki ébredés lesz, amire az apostoli idők óta nem volt példa. Isten Lelke és ereje kiárad népére...

Ez a munka hasonló lesz a pünkösdnapihoz. Miként az evangélium hirdetésének kezdetén a Szentlélek kiáradásával a »korai eső« hullt, hogy szárba szökkenesse a kalászt, az evangélium lezárulásakor a »késői eső« fog hullni, hogy beérlelje a termést...

Az igaz világosság megújulása közöttünk a legnagyobb és legsürgetőbb minden szükségleteink közül. Elsődleges feladatunk legyen, hogy ezt keressük! Komoly erőfeszítést kell tenni, hogy elnyerjük az Úr áldását, nem azért, mert Isten nem kész ránk árasztani áldását, hanem mert nem készültünk el annak elfogadására. Mennyei Atyánk akarja adni Szentlelkét azoknak, akik kérik, mint ahogy a földi szülők jó ajándékokat adnak gyermekeiknek. De a mi munkánk a bűnvallomás, a megalázkodás, a bűnbánat és a komoly ima által a feltételek teljesítése, hogy Isten megígért áldásait nekünk adhassa. A szükséges ébredést csak az ima válaszaként várhatjuk” (Ellen G. White: *Az utolsó napok eseményei*. Budapest, 1993, Advent Kiadó, 131-133. o.).